

QVÆSTIO MEDICA
CARDINALITIIS DISPV TATIONIBVS MANE
AGITANDA IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XI.
MAII, M. GVLIELMO LESCAILLON DOCTORE MEDICO REGIO, MODERATORE.

An ex imperfecta crisi & corporali

SANITAS quiete, mediocritate; morbus motu, excessu, defectu finiendus. Causa, non Deorum ira, efficit, auget, souet, tollit contrarium; natura iudicat. Morbi principium non humoris morbifici cruditate, non primo quaternario, non primario illius insultu, non agrotantis decubitu primo circumscribendum; sed actionis manifesta lesionē & hora, quā febris sic aperte facultatem lēdit, ut æger rectus stare nequeat. In partu, capitis vulnere, viscerum inflammatione principium à die febris nequit, numerandum. Chronicus medice prognosēs expers & Æter, paulatimque soluitur. Acutus ex bile oriens, proindeque febribus infestus continuis & in quo propter fallacissimam in ciuifodi morborum genete prædictionem, parum proficiunt Medico magis ignorandum quām in longo, confestim & criticè iudicatur.

DIUTVRNI morbi tñdium ingens, dolor multus, tempus colliquationis longum, infida medicatio atque instabilis. Hic, si crisi expectatur laudabilis, maxima ex parte diebus paribus iudicatur: *Hæc signis* antegressis concoctionis indicis, aut ex materie morbifica cruditate atque crassitate caloris nativi vires eludente facta ad inferiores partes abscessu. Soluitur vel in cuiusque anni temporis mutationibus, vel in regionis permutatione, vel ex opposita temporeatis viciſſitudine, vel annua conuertione, & ad illud idem, quo cœperunt, tempus redit. Qui hanc effugient in artis communione necessariò iudicandus est. Plerumque totus haudquam deleatur; Nimirum quia species duntur artis profligatus ex qualibet offensa leuiori periculoflor & magis contumax reverteretur. Recidua est vñius & eiudem morbi.

ACVTVS *xar' exxpt* statis circuitibus & definitis temporibus iudicatur. Sed dierum, quibus aliquid molitur morborum natura medicatrix, mira varietas: vis & efficacia humano ingenio incomprehensia. Medicinales & vacui nec iudicant, nec indicant nec prouocant; textus omnium pessimus & quasi tyrannus, ocaus, decimus, duodecimus, decimus, decimus, decimus, ocaus; quibus exhiberi catharticum rūto potest. Crisi, septimus criticorum primus, decimus quartus, vicesimus, qui ex Luna moru & critico Galeni mensē Medicis admittendum potiorem vim obtinere dicitur quām vicesimus primus. Futuram crism ostendunt: *et nō a se* septenorum indices: quartus, septimi: vicedecimus, quarti decimi: decimus septimus, vicesimus. Inter criticos & indices intercedunt *præceptores*, prouocatoři: quibus natura proritatur & humorem morbificum ante tempus excernere coguntur; tertius, quintus, nonus, decimus tertius, vnde vicesimus. Cae primus & secundum morbi diem criticis adferbas. Sed vnde insignis eorum facultas? Ceteri non à numerorum qualitate vlla, aut arithmeticā proportionē non à Platearum apectu beneficio, maleficio, non ab humoris melancholicis moris; sed exlungare errore & lumine, natura ipsa, morbi & materie dispositione.

MPERFECTA crisi & indeficiens quā humorē in omnium concordium iau arque alteratum *xar' exxpt* & cum ægri *inflammatio*, *inflammatio* & *æximatio*, decretorio die totum exercerit; sic deficiens nec integrata, qua in corum alteruto peccat; quā die contemplabili minime indicata imperfecta è morbo liberata; qua ex parciore vacuatione humoris morbifici partem relinquit, vnde de periculoſa exurgunt lymphomatæ & iusden morbi recidua. In ea levamentum fallax, vt quod sit reuerſuri morbi certissimum argumentum, *neq; lōr' p; exxpt* *exxpt* *exxpt* *exxpt*. Huic etiam expe causa materia morbifica cruditas insignis & contumacia natura superior. Nam coidiones celestem iudicij & salubrem fecuritatem significant. Cruda verò & indigesta aut criticis arguitur, aut dolores, aut diurtinatam, aut mortem, aut reciduas. In morbis & anni temporibus acrisia, catastasia, reuulsione, *et* *exxpt* *exxpt*, *exxpt*, *exxpt*, *exxpt*. Vt enim humor in prematura crisi prætermittit, vbi ante morbi statum & nulladum facta conditione natura eius copiā vel qualitate irritatur; sic *et* *exxpt* *exxpt*, *exxpt*, *exxpt*, *exxpt* sin minus omnino malam aut propè nullam solutionem significant; sic qui morbus videtur absolutus ob materię morbificę restituentem portioiem denou repetit. Quæ relinquuntur reciduas facere solent.

MIRA etiam signorum criticorum & dierum necessitas. Hæc si defuit qui putant defuisse morbus *exxpt*. Hinc quibus febris definit non cum signis solutionis nec in disbus criticis recidua expectanda est. Firmam enim magni cuiudam morbi aquæ vchementis solutionem signa *æxterea* præcedere debent. Sudores boni ex toro corpore promanentes, vrimarum copia, alijs profluuum, vomitus, per naras haemorrhagia, per haemorrhoidas, per vteri inabilis effusus in glandulis, qua poné aures, in articulis, in alia parte ignobilis. Quæ sine signis finita sunt ferè reuertuntur. Quid quod crisi de critico, si speratur legitima, contingere debet. *Tæxet* *qua*, *præceptora* aut *sinfistri* iudicij aut *læthalis* nisi febris die impari dimisit redire solet; quibus in febribus sexto dī rigores sunt *Exxpt*, *Exxpt*. His addit quasi cumulum excretionis quantitas legitimæ iudicatorum nihil paucum. Vbi itaque pro haemorrhagia sit stillitidium, pro liberali sudore *ipidipos*; materia morbi superstite & empyreumate reciduus accidit morbus; febris ardens vñ quaternarium ad critum designari, si fudatiunculam habet, redire solet.

Ergo ex imperfecta crisi & corporali

Proponebat IACOBVS COVSINOT Parisinus, Scholarum Archidiaconus. A. R. S. M. DC. XVII.